

ЛЮДИНИСТА

НАША КОЛЯДА

Сантиментальне інки-пінки —
Колюче листячко ялинки.
Будь обережний! Як ніколи
Воно не тільки пальці коле!

Сплітаєш різні баяндраси —
Із мрій старих нові прикраси.
Присмокуєш: ах, як же гарно!
Але скажи: чи не намарно?

Ось на ялинці тиха сила:
Рожеве личко, білі крила.
Де ж ти? — Ох, мріяти доволі! —
Стоїш, задивлений, без льолі.

Вдягай штани! О інки-пінки,
Колюче листячко ялинки!
Не плач, колего. Щож — хай коле.
Звичайна річ — бо серце голе.

БАБАЙ

"ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ"

Вихром перешуміли-прогули над нашою землею прерізні імперіалізми: азійські та європейські, як: готський, гунський, монгольський, малярський, литовський, польський, турецький, шведський, московський, німецький і знов — "советський". З деяких з них не залишилося ані сліду, — а український нарід як був, — так е і буде вічно жити на своїй землиці.

Аж ось недавно появилася таки свій, "рідний" імперіалізм.

У "Місті Братньої Любови", званому чомусь по грецьки — Філадельфією — появилася дуже цінна книга — "Шляхами Золотого Поділля". Тамечки ціле західне Поділля названо "Тернопільщиною", що викликало гострі застереження серед подільців.

Виходило б, що і Заліщики, і Бережани, і Бучач і навіть Сновидів разом з Товстобабами і Кобиліволоками — належать до Тернопільщини! А вже найгірше протестують тербовельці, — бож відомо, що Тербовля була столицею окремого нашого князівства ще тоді, як про Тернопіль ніхто нічого не чував, бо його ще не було на білому світі. Пізніше, за шляхетської Польщі — Тернопіль належав до "повіту Трембовля". Шойно в 1918. постала Тернопільська округа за Української Держави, а потім поверсальська Польща створила тернопільське "воєвудство", куди запхала ціле Поділля аж по Золочів. А тепер знов е там Тернопільська область.

Для історії варт пиргадати, що ми привикли називати наші західні землі по повітах, а не по округах, областях чи воєвудствах. Львівщина — це тільки львівський повіт, а не ціле воєвудство, що сягало аж до Радцева включно!

Якби хтось перемишлякові сказав, що він з Львівщини, — то цей у найкращому випадкові показав би йому пальцем на чоло...

Або якби хтось гордому легіневі з Коломиї чи Печеніжини сказав, що він зі... Станіславщини, — то мусів би чимскоріше втікати, бо гуцул поплював би в руки і топірцем так почастував би такого невігласа, що йому відхотілося б на ціле життя стругати такі непристойні жарты...

А тут стоїть — чорне на білому, що ціле західне Поділля — це Тернопільщина!

Чиста напасть!

Але — пережили ми імперіалізми: готський, гунський, монгольський, малярський, литовський, польський, турецький, шведський, московський, німецький і советський — то ще переживемо і свій, рідний "тернопільський імперіалізм"!

Антиімперіаліст

20-річчя УКК

— Та признайте нам Україну хоч з нагоди Ювілею!

В КОГО ЯКИЙ ТАТО

Розмовляють двоє дітей.

ПЕРШИЙ. — А наші тато багаті.

ДРУГИЙ. — А наші тато розумні.

ПЕРШИЙ. — А наші тато позичили нашим гроші.

ДРУГИЙ. — А наші нашим не віддають.

ДЕ Ж ГРОШІ?

Ідуть чоловік та жінка з ярмарку. Раптом — тпру! Кінь став, а чоловік і питає:

— Жінко, а ти яйця продала?

— Продала.

— А за скільки?

— За копу.

— А коноплі?

— За дві копн.

— А де ж гроші? — питає чоловік.

— Як де? — відповідає жінка. — Віддала копу за сіль, копу на сіль, а за копу солі купила.

— А-а-а, як так, то добре, — сказав чоловік і поїхали собі далі додому.

РОЗГНІВАВСЯ

— Куме Андрію, куди це ви поспішаєте?

— Піду болото запалю!

— Та що ви, куме? Не буде горіти.

— Біс з ним, хоч злість знену!

ПОЕТОВА НЕВДАЧА

Написав поет хвалько
Вірш про свіже молоко.
І писав неначе стисло,
А воно взяло та й скисло.

К. ДЯЧЕНКО.

ДЕЯКИМ ВУСАТИМ ПОЕТАМ

Бути схожим на Тараса —
Це ж яка спокуса!
Тільки ж тут талант потрібен,
А не тільки вуса.

В. В'ЯЛИЙ.

ВЕДМЕЖА МОРАЛЬ

Ведмідь Зайчиська викликав в барлогу
І ну кричать на нього:
— Бешкетнику! Сусіди нарікають —
Від тебе їм життя немає!
Знов, щельмо, п'еш! — реве Ведмідь,
А сам — ледь на ногах стоїть,
І з пельки тхне, мов із барила..
(Був шойно у гостях Бурмило).

В житті буває ще, на жаль:
Ведмеді отакі читають нам мораль.

«Перець»

ДАРУНОК ПІД ЯЛИНКУ

Св. отець Миколай сидів у своїй небесній канцелярії і провіряв довгі, безкінечно довгі списки презентів для різних політичних еміграцій. В сусідній кімнаті Янгол-секретар вистукував на машинці довгі листи.

— Ангеле-писарю, — перебив йому цю побожану роботу Чудотворець, — чи листа дарунків для української еміграції вже скомп'юльтована?

— Ще ні, Святий Отче, — відповів крилатий секретар. — В азбучному порядку українці стоять на кінці.

— Та вони завжди на кінці, за азбучкою, чи без азбучки... Мені, ось, прийшло тепер на гадку, що випадало б принести якийсь гарний презент Українському Конгресовому Комітетові, з нагоди його 20-річчя. Особливо за його антихрущовську акцію і за Тиждень Поневолених Народів він заслужив собі на відзначення, як на землі, так і на небі. Може ти мені порадиш — чим його нагородити?

Янгол-секретар здвигнув крилами:

— Чим? Грішми, — відповів просто. — Щедрим датком на Національний Фонд.

— Ну, що ти вигадуєш! — скривився Чудотворець. — "Грішми..." Хіба ж ми Злученій Державі, щоб розділяти заповоги недорозвиненим націям?

— Як собі хочете, Святий Отче, — продовжав Янгол, — але я радив би Вам звернути ласкаву увагу на реалітети: простудіюйте собі, будь ласка, оту всю літературу, що напливає до нашого офісу, ті всі летючки, відозви, звернення і заклики до колекти! З кожного закутка землі простягається рука по ленту. Всі українські установи, світські й духовні, всі організації, групи, партії, центри волають в один голос: "Дайте — не минайте!"

Обличчя святого угодника посумніло:

— Ти мене розчаровуєш, мій молодий друже. Досі мені здавалося, що українські організації на чужині ставили на першому пляні визволення з неволі їхньої Батьківщини, а не колекту!

— Так, справді, — притакнув Янгол, — визволення України в них на першому пляні, але тому що, на їх думку, визволення без фондів неможливе, то колекта, само собою, висувається поперед першого пляну.

Святий Миколай похитав головою:

— Ні, ні, цього ми не можемо робити! Нам, хіба, не випадає пачкувати долярові девізи з неба на землю, тим більше, що це може ще гірше підорвати американську валюту. У нас, в небі, є інші вартості, духовного, морального характеру!.. Мені, знаєш, далі не сходять з мислі той УККА, зокрема обидва його лідери: голова — проф. Добрянський і президент Дмитро Галичнин. Обидва щирі, заслужені патріоти, віддані своєму народові й установі, яку очолюють,

але, по-моєму, оба вони трохи покривджені долею, чи обставинами: рідко коли мають нагоду зустрітись один з одним, обмінятись думками, бо один сидить у Вашингтоні, другий в Джерзі Ситі, і якщо взагалі оглядають часом один одного, то хіба на фотографіях у пресі; Галичнин оглядає Добрянського в "Америці", а Добрянський Галичнина в "Свободі".

— Чи є якась рада на це? — спитав Янгол.

— Безумовно є рада! Якби так, знаєш, вийшла ініціатива від нас — з неба, звести їх разом до купи, то це був би для них обох дуже гарний дарунок під Ялинку. Тільки не знаю, як це зробити?

— Є дві okazji, під час яких українські лідери стрічаються: це похорони і ювілеї.

— А немає чогось посереднього?

— Посереднім між похороном і ювілеєм може бути хіба бенкет.

— Чудово! — сплеснув руками святий угодник. — Зааранжуємо спільний бенкет на їхню честь. Десь так, на нейтральній території, в половині дороги між Вашингтоном і Джерзі Ситі... О, вже знаю: у Філадельфії!

— Святий Отче, Філадельфія — фатальне місце під цим оглядом. Там, переважно, після ювілейних бенкетів ювіляти скоро вмирають.

— Ну, то хай буде Нью Йорк у такому випадку. Велика зала Народного Дому. Між іншим — це повинно бути щасливе місце, добре на руку, бо в цій залі відбувалися колись жидівські шлюби... Тільки — пст! — підняв насторожено палець святий угодник. — Розглянься, голубе, добре по нашому офісі, чи якийсь дідько не залучив підслухового апарату. Бо коли чорти в пеклі довідаються, що ми інспіруємо такий бенкет, то напевно поспують нам весь бизнес!

Янгол-секретар бистро обшукав усі куточки небесної канцелярії, на щастя — не знайшов жодного мікрофона і "тайпрекордера". Мабуть чорти в пеклі заспали і прогавили нагоду розбити таку рідку в нас консолідацію — зустріч Галичнина з Добрянським на ювілеї УККА.

ІКЕР

Маємо нову довгограючу платівку "УКРАЇНСЬКІ КОЛЯДИ" наспівану Капелею Бандуристів
Разом 13 коляд — в тому досі неспівані коляди Січинського
Ціна платівки 4.95 дол.
Почтова пересилка 0.50, до Канади — 75 ц.
Замовляти в гуртвіні:
M & O GIFT — SHOP
8720 Michigan Ave.
Detroit 10, Mich., Tel.: TA. 6-6575

Якщо б мавпа зуміла автопортрет намалювати вміло, було би це революційне діло.

Зате, як наші малярі, фізіономії свої зображують як горілю — це вже еволюція модерного стилю.

Тільки фанатик романтичних ілюзій доходить до революційних конклюдзій, коли Марусю в голубку перемінює. Відтак ціле життя гірко розцінює еволюцію воркотіння голубки, яка в стевсєndo укладає звуки і не шукає гармонічної сполуки.

Коли замріяний поет — втискаючи в шаблон сонет — з'їсть яблуко із хробаком, — хай розпрацається естет зі своїм смаком — а поет, із поетичним ремеслом.

Революція у шлунку непорочну псує думку...

Тоді хробачливі думки еволюційним кроком маршують у вступну статтю ОСТАЙНЬОГО ПРОРОКА.

Революцію велику вирішують запалити: олівець так нагострити, щоб сатиру сам писав. Та прижара своєщезії підментує інтуїції — великої літератури, рими писати інструментами тупими... — Боюсь, що встоятись не буде сил.

ЛИСИЧКА

СОРОКА НА ПЛОТІ

— В цьому році, перед Святами, купуючи в книгарні "Сурма" в Нью Йорку кутю, мед та гриби, дістаєте безплатно один крайовий макогін.

— В Пассейку більшість українців скитальського походження голосували за Дж. Ф. Кеннеді, бо він святкує Різдво за новим календарем.

— На зборах НТШ в Нью Йорку відбулась наукова дискусія про те, звідки голова Т-ва, проф. Смаль-Стоцький, дістає в Америці камаші до черевиків?

— Преса відзначає в останньому часі двох визначних чемпіонів волі: в Африці — президента Касавубу, а в ЗДА — інж. Качалубу, містоголову ООЧСУ.

— Кажуть, що проф. Іван Вовчук ще не зовсім відійшов від бандерівців, бо його портрет далі висить в барі "Ліса Микити".

— Будова пам'ятника Шевченкові у Вінніпегу поступає бисто вперед: скульптори Дараган і Коваль вже мають готовий один чобіт Поета.

— Інж. Степан Куропась в Шикаго шойно з телеграм і привітів з нагоди його 60-річчя довідався, що він такий великий патріот!

— З ювілейної зустрічі "Чорноморської Січі" в Ньюарку з монреальською "Україною" деякі змагуни винесли на пам'ятку попідбивані очі.

— В "Тризубі", Філадельфія, грають вже Нога, Ніс і два Варги, а все ж таки в грі тієї команди бракує ще голови.

— Мистець Богдан Певний вже не є такий певний, з того часу, як одружився.

Що приніс св. Миколай деяким
Миколам

БУЛАВИЦЬКОМУ — помаду до вусів (добра і на лисину).

БУТОВИЧУ — свячену воду проти відьом

ЛЕБЕДЕВИ — секретну пошту з України (для Вашингтону)

ЛІВИЦЬКОМУ — як щороку — пляшку коньяку

ПАСІЦІ — баньку меду і наушники (на змагання "Тризуба")

ПОНЕДІЛКОВІ — фунт цибулі до "Соборного борщу"

ШЛЕМКЕВИЧОВІ — листи від Приятелів (з готівкою, або "мої ордерами")

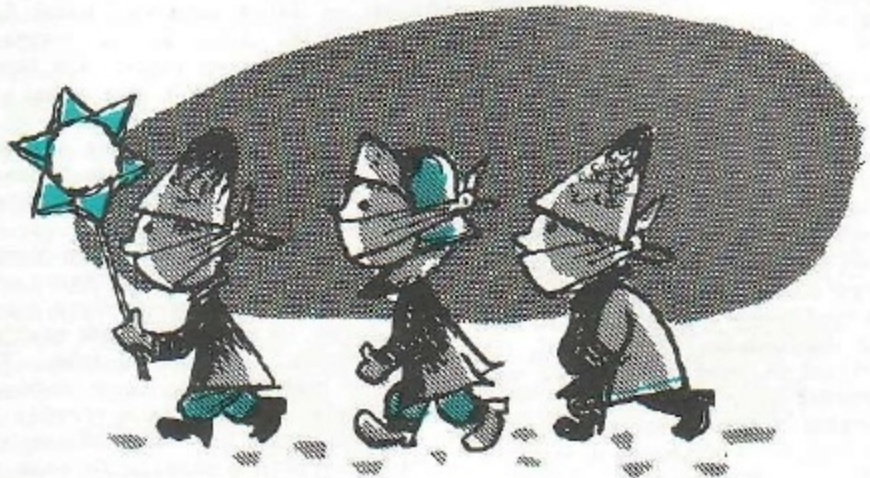
ГОГОЛЕВИ (на тому світі) — газетку "За повернення на батьківщину".

— Чи вже зійшла перша зірка?

ЧОРТ УКРАїнського
ЕМІГРАЦІЙНОГО ВЕРТЕПУ

КОЛЯДНИКИ В УКРАЇНІ

Пастир убогий несе, що може..

Золота дарів не можем дати!..

А велл смутно пасеться...

— Тріє царі, де ідете?...

Риба по-українськи

— Которому ся кланяти?...

Очусівський дідух

Колядники За Синім Океаном

ЯЛИНКА НА КРЕМЛІ

ПОМИЛКА

- Я зустрічав сьогодні твою жінку.
— Що ж вона говорила?
— Нічого.
— Це не була моя жінка.

АМЕРИКАНЕЦЬ У НІМЕЧЧИНІ

У Німеччині американець їде поїздом і, очевидно, весь час жує гуму. Старша пані, що сидить напроти нього, раз-у-раз усміхається до нього і врешті каже:

— Це дуже ввічливо, що ви забавляєте мене розмовою, але я, на жаль, цілком глуха.

СЛІДАМИ СТАЛІНА

— Якби всі комуністи йшли слідами Сталіна, то на світі був би вічний мир.

- Але ж Сталін помер.
— Власне тому.

НЕПОРОЗУМІННЯ

Молода жінка повернулася з пошлюбної подорожі й оповідає своїй приятельці:

— Уяви собі: в Італії під час прогульки в горах мій осел вперся в найнебезпечнішому місці і ніяк не хоче далі. Гладжу його, промовляю, б'ю, а він ні, і ні!

— Дивуюся тобі, як ти могла вийти заміж за такого впертого чоловіка!

ВІРНИСТЬ

- Які жінки є найвірніші? Біляві чи чорняві?
— Сиві.

ПЕРЕД ЗМІНОЮ ВАРТИ

Прийшло Різдво, а Новий Рік за порогом, і відай всі патріоти вже погодилися з тим сумним фактом, що наш Ніксон програв вибори... Всі, — за винятком керівника радіових і телевізійних програм, п. Романа Мариновича. Пан Маринович абсолютно не хоче прийняти цього до відома і далі намовляє по радіо Ніксона, щоб той перераховував голоси в поодиноких стейтах, бо як ні, то він сам їх порахує, на власний кош! Оце називається вірність ідеалам і дружба до гробової дошки!

Тим часом новий президент (елект) нічого собі не робить з п. Мариновича і формує новий уряд, що по Святих перебере владу. Покищо не бачимо в уряді адв. Степана Яреми, який, перед виборами, власноручно роздавав летючки під церквою св. Юра — за Джеком Кеннеді. Немає теж великої надії, щоб пресовим секретарем у Білому Домі став ред. Волтер Душник, — може й тому, що його дружина, пані Марія, фотографувалась з республіканками в полтавському строї. Хібащо д-р Василь Вишиваний дістанеться до особистої охорони президента, маючи за собою добрий перевишкіл: він служив у банку за "вачмана" і носив правдивий револьвер.

В кожному разі новий президент мусіть таки народитись під щасливою зорею: той презент, що його мав дістати від Санта Клоаса на Крісмас, тобто снігочка, дістав уже на Свято Подяки! Так, що до Білого Дому "помуфують" панство Кеннеді вже з "гачанкою". Хай росте здоров, малий Джек Н-ий! Біди в Америці не зазнає, бо тато має добру роботу і грейцар відложенний на чорну годину, якби, не дай Боже, прийшла депресія.

Правда, трохи воно дивно, що ось-ось матимем нового президента, а фактично не знаємо, як його на ім'я... "Свобода" пише, що він називається "на перше" Джан, тобто Іван, знову ж американські газети дражнять його "Джеком". З вигляду, то він більше подібний до Джека, як до Івана... Ну, та наша народня мудрість говорить: "Як звав, так звав, аби щось дав!" Українці нам не дасть, це ми вже знаємо майже певно. Але ж, як буде регулярно посилати привітальні телеграми на наші конвенції, маніфестації та піяніки, то все буде ОК. Більше від нього не вимагаємо... Зрештою — яким кадуцим правом, коли ми голосували за Ніксона? (К-р.)

ДЕЛЕГАТ З АПЕТИТОМ

— Подайте мені, прошу, лісту пасажирів!

В нашій "АРЦІ", під Ялинку, Все найкращі є дарунки: Радія і патефони і нова платівка "ДУМКИ!"

Недавно випродукована "Аркою!" Багатий відділ книжок і преси. Великий вибір товарів на дарунки під Ялинку в Рідному Краю.

Власники Фірми "АРКА"
48 East 7th St., New York City.
Я. Пастушенко і Р. Поритко
щляють Вам найкращі святочні бажання!

В пана Сурмача-Сеньйора Є така ідея сміла:

Книжка — є це корм для духа,
Мед "СУРМИ" — це корм для тіла!

Не забувайте теж за кутю, мак і старо-крайові гриби! Купуйте, поки час, святочні картки і платівки з гарними колядками!

Книгарня "СУРМА"
11 East 7th Street, N. Y. City
бажає Вам "Веселих Свят" і доброго Нового Року!

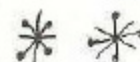
Орхідея — гарна квітка,
"ОРХИДЕЯ" — ресторан.
Там завжди з'їси смаченько і забавишся, як пан!

Там привітає Вас увічливо та погостить устивно під час Свят Різдва і Нового Року за всіма стилями —

п-ні Мушка Підгородецька
ORCHIDEA RESTAURANT
145 Second Ave., N. Y. City.
Веселих Свят!

З РІЗДВОМ
ХРИСТОВИМ

щиро вітає Всіх Шановних
Покупців

АРКА

КНИГАРНЯ

575 QUEEN ST. WEST

TORONTO, ONT. - CANADA

Tel.: EM 6-7061

Жона Еліто!

Из тими святами то в Старім Краю було так:

Ек у місяці все склепи були позамкнані, то куждий знав, жи є жидівські свята, або Маца, або Кучки. А ек був замкнений уряд податковий і почта, то був знак, жи є полиці свята: свенто Моржа або свенто Кома.

Зато, ек прийшли наші свята, то нич не було замкнене, хиба една Народна Торговлі на ринку. Веци не було шо замкнати. Хиба нас замикали час до часу до криміналів, але цисе до свет си не тичило, хиба йно до виборів.

Календарів кілко ек типер тиж не було, але нарід і биз того знав напаметь, коли і еке свенто припадає. І светкував того свенто, ек мало бути, до шпугу, і аній Різдва, аній Великодні на другім дни не уривав.

Тутечки в Гамериці всьо си поколотило і помішело, навіт из святами. Забогато календарів відруковуют, нарід си збаламутив і вже ніхто гакуратни не знає, ек має си застосувати.

Мені, дайминато, то таке си притрафило. Вічитав я в календари, жи на середу припадало Димитрія ведлуг нового застилю. А тут я маю кума Митра і знаю, жи він тримає си нового календарі. Взяв я свою жону і йдемо з повиншуванем. Приходимо, а кум цавком не зрихтований, лежит биз сорочки на карпиті і дивит си назнак на тилвижен.

— Вінчую вам з тими имининими...

— Єкими имининими?

— Та то иніка сітого Митра.

— Де? Єкого?

— Та стоєт у календари.

— Хиба у новім застилю?

— У новім.

— Я всьо решту за новим обхожу, але иминини то ше за старим тримаю.

— Ек так, то перепрашею вас за повинчоване.

— Не шкодит. Приймаю, але аш за дві негілі.

Пішов сми ек обмитий і голодний, бо таку из жонов даєтo тримаємо, жи ек си ека окаязія трафлєє, то нич дома не їмо від полудні.

За дві негілі то я вже до кума Митра не пішов, бо хоц у календари стояло Димитрія, то у новім стояло, жи є сітого Михайла, ніби Майка, рахувати, у застилю американцкім. А Майк, то єкийс мій фамиліант ше из лягру в Німетчині. Не піти до нього, то би си образив смертельни і зараз би си до енакшої від мене пардії записав. Заколував я до кума Митра, повинчував крузь тилефонт і перепросив грєчні, жи особистно не прийду, бо не мав бим из ким пива у барі в петницю випити.

Взяв сми жону попід паху і йду до Майка. Приходимо, а Майка навіт нема вдома. Є йно їго жона.

— А ви мали єкий важний антерес до мого Майка? — питає си вона.

— Та прийшли смо из жонов повинчувати з имининима.

— Агі, єкими?
— Та то сегодни сітого Михайла!
— Ого, а ви хиба не чоли, жи фадер у деркві минулої негілі вогорили?
— А шо вогорили?
— Жи сітий Михайла гістає трансфир на другу негілю.

— За трансфир я чою, але я гадав, жи си відносит до сітого Йосафаті.

— І сітого Михайла тиж.

— Вібачейте, екос не чою сми.

— Не шкодит, прийдіт на негілю, то Майк дуже си утішит.

Але в негілю я не пішов, бо вічитав у календари, жи є сітого Івана, того жи ми позичку у кредитівці підписав, то пасувало в нього бути. Але тиж показало си, жи Іван вже сам биз фадера переніс иминини на літного Івана, бо тоди має урльоп і може си на иминини до Канади влєхати. Мой!

Кілко то закрутанни из тими имининими, а кілко то, — Мой! — закаламанці из Різденними Святами, жи си наближуют!

Еден обходит за старим календаром, другий за новим, третий обходит і сек і тац, четвертий то Різдва за новим, а Йордан за старим.

Не знати коли кому вінчувати, аби не було образи. Тай коли госці у себе приймати, а коли самому до других у госці си вібрати.

Нич, єно тра брати папер і на аркуші екстра свій календар уложити.

Гриш Зозуль!

Чи то зблизька, чи здалека
Всі спішать до "Фірни "ЕКО"
Там дістанеш шовівтірка
"Борщ соборний" Понеділка!
Крім "Борщу" — найкращі святочні і
посвяточні дарунки, від понеділка до суботи, і трохи в неділю,

продает

"ЕКО" 145 Second Ave., N. Y. City.

Власники Фірни

п-ні Ірена Гошовська і П. Созанський
вітають Вас з Різдом Христовим!

Магнес притяга залізо

Сонце — всю нашу ситтему.

Наші очі притягають

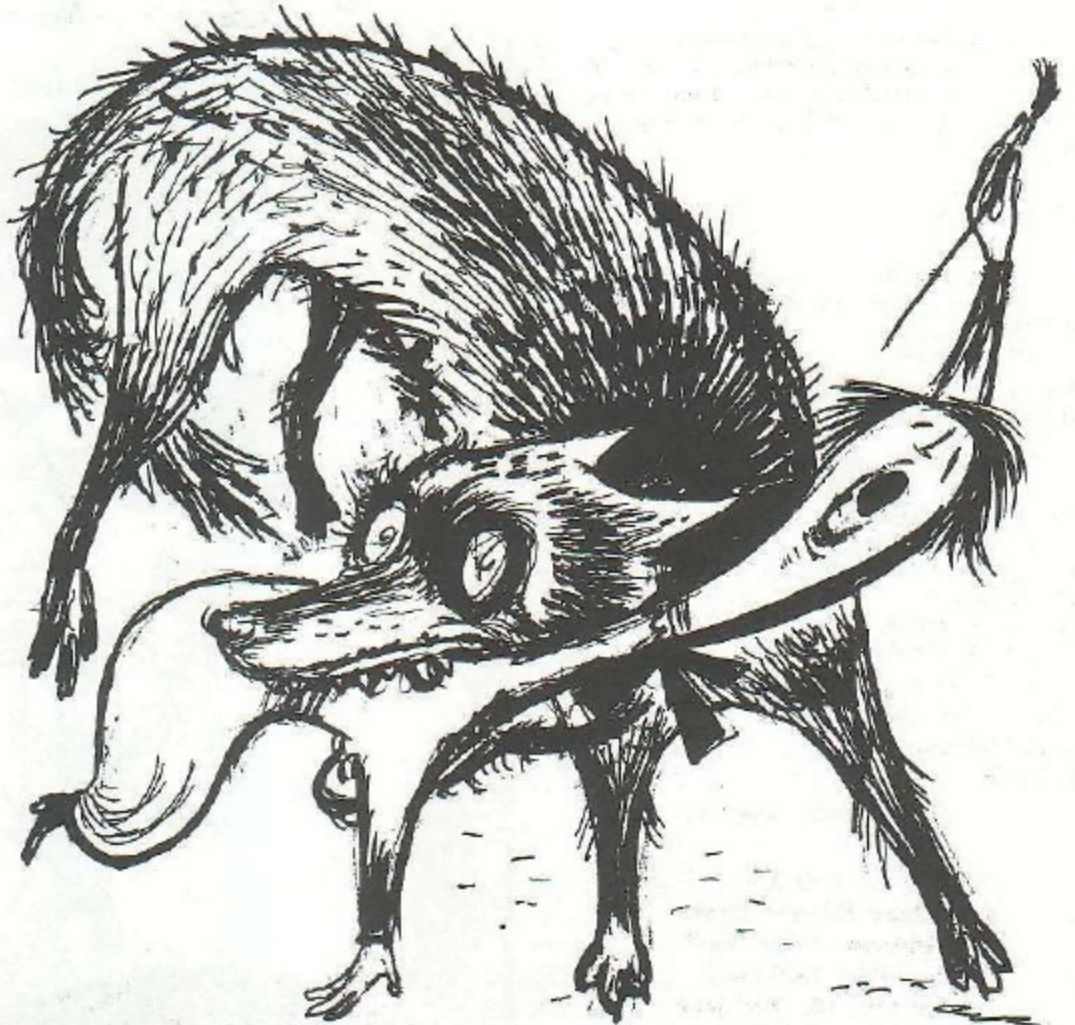
Нові моди "ДІАДЕМУ"!

В будинку Українського Народного Дому в Н. Йорку є ця елегантна українська галантерейна крамниця та робітня жіночих і чоловічих одягів

Володимир Закинського.

"DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City.

вітає Вас із Різдом і Новим Роком!

Декада українського мистецтва у Москві

ТАКУ мовить БАБАЙ

Коли познайомитесь із геніальним письменником — не виявляйте свого захоплення, бо він може справді повірити в свою геніальність.

Коли великий мистець створить малючаний твір — це буде виняток, коли його створить партач — це буде правило.

Велика людина, яка знає свою вартість, ніколи на повинна приятелювати з іншою, яка більша за неї.

Расовий графоман завжди вірить похвалам своїх приятелів, незважаючи, що вони в своїй хвальбі теж належать до певної категорії графоманів.

Бути правдивим оптимістом — це відкинути всі турботи своїх приятелів.

Велика правда ніколи не стане великою, коли її проповідують малі люди.

Найнеприємнішим дурнем є дурень зарозумілий, бо він своєю зарозумілістю хоче поставити себе вище своєї дурноти.

Коли твій ворог простягне руку до згоди, то добре бережись, бо в першому стиску руки можеш простягнути ноги.

Коли ви час від часу супроводите своїх знайомих на вічний спочинок — ваш смуток повинен бути великий; вони помешнують число тих, які будуть супроводити вас.

І ТАМ БІДА!

- Чому з неба падають літаючі тарілки?
- Видно, що й там відбуваються подружні сцени...

Питання: Чи світ ще буде існувати під час Світового Конгресу Українців?..

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

П. Клисяк	2 дол.
Др. Р. Погорецький	1 дол.
Д. Герчанівський	2 дол.
Е. Куровицький	4 дол.
П. Самойлов	1 дол.
В. Заклинський	5 дол.
Інж. А. Мамчин	2 дол.
А. Михайлова	2 дол.
Др. Т. Решетило	1 дол.
о. А. Михальський	2 дол.
Я. Гапій	2 дол.

Щиро дякуємо!

"THE FOX"
 Editor Edward Kozak
 Address: "The Fox"
 4921 Larkins
 Detroit 10, Michigan
 Tel.: VI 2-7476

Річна передплата \$ 3.00
 Піврічна \$ 1.50.

Перед нарадами в Москві

Після нарад у Москві